

hyortil var omdeelt nedenstaaende **Ændrings-**
forslag:

Ændringsforslag

ved

2den Behandling af Provisorisk Forordning, angaaende Forbudsst. til Dpførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet, samt en Indskrænkning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Inderster tilhuse.

stillede af J. N. Hansen:

Det foreslaaes at § 1 affattes saaledes:

Mod fuldstændig Erstatning til Grundeieren skal Kommunen kunne fordrø sig udlagt den fornødne Byggeplads til Dpførelse af de Huse, som det paaligger den at lade opføre, navnlig Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer, der ikke mangle Gøne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Huusleie.

§ 4 foreslaaes forandret saaledes:

Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser, paahviler Fæstere og Leiere paa Landet, skal ikke være Fæsternes til Hinder i at indtage Inderster. Leierne skulle ogsaa, uden at være hindrede ved de anførte Bestemmelser, kunne modtage deres Beslagtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie, samt saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig med Beviis fra Sogneforstanderskabet.

Efterat Formanden havde bemærket, at der i det trykte til Thingets Medlemmer omdeelte Lovudkastets § 1 i Slutningen var indløbet den Trykfeil, at der stod „mod fuldstændig Erstatning til Grundeierne“ istedetfor til „Grundeieren“ aabnedes Discussionen først over Udcastets § 1.

J. N. Hansen: Ved den foreløbige Forordning af 5te Mai 1848, §§ 1 og 2, blev der givet Sogneforstanderskaberne Ret til

at fordrø sig Byggepladser udlagte til Dpførelse af Huse for Sognets Fattige og for dem, som være trængende til Huusly og, uagtet de kunde betale den almindelige Leie for en Bopæl, dog ikke kunde erholde den; denne Forordning foreligger os nu i en anden Skikkelse, idet den foreløbige Lovs §§ 1 og 2 nu ere bleve sammendragne til en Paragraph, § 1, der har sammendraget begge disse forskjellige Bestemmelser paa eet Sted. Jeg har tilladt mig at foreslaae, at denne § 1 forfattes paa en noget anden Maade, ikke for derved at frembringe nogen Realitetsforandring, men for at faae en Redaction anvendt, som tydeliggjør et Punkt, der saavel i den foreløbige Forordning som det Udcast, der nu foreligger os, ikke er tydeligt nok, og som har vrist sig omkring i Landet, hvor denne Anordning er kommen til Udførelse, at have været Gjenstand for Misforstaaelse. Efter min Redaction vil det nemlig klart fremgaae, at det ikke alene paaligger Sogneforstanderskaberne, at betale disse Byggepladse og derpaa at lade opføre Bygninger for Fattige eller de saakaldte Fattighuse, men at det ligeledes er Sogneforstanderskaberne, der paaligger, at betale Byggepladse til de Huse, som det bliver nødvendigt at lade opføre for andre huusvilde Personer, og at det bliver Sogneforstanderskabernes Pligt, at lade disse Boliger opføre. Det fremgaaer klart af Motiverne til den foreløbige Forordning, at dette har været Forordningens Mening; det er i Motiverne vrist, at det paaligger Sognebestyrelserne at forskaffe dem, som ingen Huusleilighed selv have kunnet forskaffet sig, Huus imod sædvanlig Betaling, og det er anført i Motiverne, at Sogneforstanderskaberne, naar der ikke gives dem Ret til at fordrø sig Byggepladser til saadanne Boliger udviste, ikke havde anden Udvei end at indlægge en huusvild Person eller Familie paa Omgang i Districtet; dette fandt Regjeringen at være en unaturlig Maade at forskaffe dem Boliger paa, idet saadanne samlede Familier umulig kunde være tjente med at lægges paa Omgang i Sognet, deels fordi deres Erhverv derved for en stor Deel blev dem betaget, og deres selvstandige Eksistens tilintetgjort, og deels fordi det vilde være demoraliserende, saa-